

УДК 342.92

DOI <https://doi.org/10.32782/2409-4544/2025-2/15>

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ СТЯГНЕНЬ У АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Федоришина Ірина Олександрівна,

здобувачка вищої освіти

Волинського національного університету імені Лесі Українки

Крисюк Юрій Петрович,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри теорії та історії держави і права

Волинського національного університету імені Лесі Українки

ORCID ID: 0009-0009-5530-948X

У статті досліджуються особливості функціонування інституту адміністративної відповідальності в цілому та застосування системи адміністративних стягнень зокрема в адміністративно-юрисдикційній діяльності. Зазначено, що застосування адміністративних стягнень відбувається в межах адміністративно-юрисдикційної діяльності уповноважених органів. Наголошено, що під адміністративно-юрисдикційною діяльністю слід розуміти врегульовану нормами права діяльність компетентних суб'єктів щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення, ухвалення по них постанов і притягнення винних до відповідальності. Суб'єктами такої діяльності виступають органи публічної влади. Акцентовано на тому, що загальною рисою всіх адміністративних стягнень є їх одночасно репресивний, виховний і превентивний характер. Відзначено, що система адміністративних стягнень України є динамічною та зазнавала змін з урахуванням суспільних потреб. На даний час в Україні триває активна робота з оновлення законодавства про адміністративну відповідальність. Розроблено новий проєкт Кодексу України про адміністративні проступки, який покликаний замінити застарілий КУпАП і врахувати сучасні реалії та європейські стандарти. Очікується, що новий кодекс спростить і осучаснить процедури притягнення до адміністративної відповідальності, усуне наявні колізії та прогалини, а також посилить захист прав учасників провадження. Також у статті розкрито зміст поняття презумпції невинуватості, який з-поміж іншого передбачає, що обов'язок доведення вини особи покладається на державу. Зроблено висновок, що адміністративно-юрисдикційна діяльність щодо застосування адміністративних стягнень характеризується комплексом особливостей нормативного і практичного характеру. Ефективність застосування адміністративних стягнень залежить від чіткості законодавства та дотримання процедурних гарантій.

Ключові слова: адміністративно-юрисдикційна діяльність, адміністративна відповідальність, адміністративне правопорушення, адміністративне стягнення, покарання презумпція невинуватості.

Fedoryshyna Iryna, Krysiuk Yurii. Features of the application of administrative penalties in administrative and jurisdictional activities

The article examines the peculiarities of the functioning of the institution of administrative responsibility in general and the application of the system of administrative penalties in particular in administrative and jurisdictional activities. It is noted that administrative penalties are applied within the framework of the administrative and jurisdictional activities of authorized bodies. It is emphasized that administrative and jurisdictional activities should be understood as activities regulated by law and carried out by competent entities to consider cases of administrative offenses, adopt decisions on them, and bring those responsible to justice. The entities engaged in such activities are public authorities. It is emphasized that a common feature of all administrative penalties is their simultaneously repressive, educational, and preventive nature. It is noted that the system of administrative penalties in Ukraine is dynamic and has undergone changes in line with social needs. Currently, active work is underway in Ukraine to update the legislation on administrative liability. A new draft Code of Ukraine on Administrative Offenses has been developed, which is intended to replace the outdated Code of Ukraine on Administrative Offenses

and take into account modern realities and European standards. The new code is expected to simplify and modernize administrative liability procedures, eliminate existing conflicts and gaps, and strengthen the protection of the rights of participants in proceedings. The article also reveals the meaning of the presumption of innocence, which, among other things, implies that the burden of proving a person's guilt lies with the state. It is concluded that administrative and jurisdictional activities related to the application of administrative penalties are characterized by a complex set of regulatory and practical features. The effectiveness of administrative penalties depends on the clarity of legislation and compliance with procedural guarantees.

Key words: *administrative and jurisdictional activities, administrative liability, administrative offenses, administrative penalties, punishment, presumption of innocence.*

В умовах побудови правової держави значну роль відіграє інститут адміністративної відповідальності, який призначений для охорони суспільних відносин у різних галузях державного управління, публічної влади, а також для охорони конституційних прав і свобод громадян. Центральне місце у ньому займають адміністративні стягнення. Адміністративні стягнення є найважливішим важелем впливу на фізичних та юридичних осіб з метою забезпечення їх законослухняної поведінки, а також запобігання вчиненню правопорушень.

Дослідженню адміністративних стягнень загалом було приділено значну увагу такими вченими як В. Б. Авер'янов, І. П. Голосніченко, С. Т. Гончарук, С. М. Гусаров, Л. В. Іщенко, В. К. Колпаков, Т. О. Коломєць, А. Т. Комзюк, В. Т. Комзюк, О. В. Кузьменко, О. Ю. Салманова та ін.

У науковій доктрині адміністративне стягнення визначається як міра адміністративної відповідальності, що застосовується до винної особи з метою її покарання та виховання у дусі додержання закону, а також запобігання новим правопорушенням [1, с. 195]. Загальною рисою всіх адміністративних стягнень є їх одночасно каральний (репресивний), виховний і превентивний характер. Саме наявність функції покарання відрізняє адміністративну відповідальність від інших заходів адміністративно-правового впливу, роблячи її заключною формою реагування на правопорушення [2, с. 69]. Адміністративні стягнення зазвичай пов'язані з позбавленням або обмеженням визначених законом прав і благ правопорушника (наприклад, майнових прав, спеціальних дозволів тощо), що слугує засобом виховання порушника і запобігання вчиненню ним чи іншими особами нових правопорушень. Водно-

час покарання не є самоціллю – воно має сприяти формуванню правосвідомості і поваги до правопорядку.

Застосування адміністративних стягнень відбувається в межах адміністративно-юрисдикційної діяльності уповноважених органів. Під адміністративно-юрисдикційною діяльністю (у вузькому сенсі) розуміється врегульована нормами права діяльність компетентних суб'єктів щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення, ухвалення по них постанов і притягнення винних до відповідальності. Слід констатувати, що поняття «адміністративно-юрисдикційна діяльність» використовується, як правило, для характеристики діяльності, що здійснюється в рамках групи «правоохоронних» адміністративних проваджень, що входять до структури адміністративного процесу [3, с. 55]. Суб'єктами такої діяльності виступають як органи виконавчої влади (та їх посадові особи), так і органи місцевого самоврядування (наприклад, адміністративні комісії, виконавчі комітети місцевих рад), наділені законом повноваженнями вирішувати визначене коло справ про адміністративні правопорушення [4]. Перелік органів та посадових осіб, уповноважених розглядати справи і накладати стягнення, міститься у статтях 218–244²⁴ Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП) [5]. Окрім того, відповідно до статей 458, 459, 522 Митного кодексу України порушення митних правил є адміністративним правопорушенням й адміністративна відповідальність за порушення митних правил встановлюється цим Кодексом, а справи про порушення митних правил розглядаються митними органами [6]. Натомість, одним із основних суб'єктів адміністративно-юрисдикційної діяльності є Національна поліція, органи якої правомочні безпосередньо розглядати значну

кількість справ про адміністративні правопорушення, виносити постанови та накладати стягнення без звернення до суду.

Основним нормативним актом, що регулює порядок притягнення до адміністративної відповідальності, є КУпАП. У розділі II цього Кодексу закріплено систему адміністративних стягнень. Згідно зі статтею 24 КУпАП, до осіб, які вчинили адміністративні правопорушення, можуть бути застосовані такі види адміністративних стягнень: попередження, штраф; оплатне вилучення предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення; конфіскація предмета, який став знаряддям вчинення або безпосереднім об'єктом адміністративного правопорушення, грошей, одержаних внаслідок вчинення адміністративного правопорушення; позбавлення спеціального права, наданого громадянину (права керування транспортними засобами, права полювання), позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, заборона здійснення лобіювання; громадські роботи; виправні роботи; суспільно корисні роботи; адміністративний арешт; арешт з утриманням на гауптвахті [5]. Наведений перелік охоплює як основні, так і додаткові адміністративні стягнення. Більшість із зазначених стягнень можуть застосовуватися лише як основне покарання, тоді як деякі (конфіскація, позбавлення спеціального права тощо) можуть призначатися і додатково до основного стягнення. КУпАП також передбачає можливість встановлення інших видів адміністративних стягнень спеціальними законами. Зокрема, частина 2 статті 24 КУпАП дозволяє законам України вводити інші, крім перелічених у Кодексі, види стягнень. Прикладом такого спеціального заходу є адміністративне видворення іноземців і осіб без громадянства за межі України за вчинення певних правопорушень – цей вид стягнення прямо не згаданий у статті 24 КУпАП, але передбачений окремим Законом «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» [7].

Система адміністративних стягнень України є динамічною та зазнавала змін з урахуванням суспільних потреб. Законодавець неодноразово доповню-

вав статтю 24 КУпАП новими видами стягнень. Так, у 2008 році були запроваджені громадські роботи як альтернативний вид покарання для певних правопорушень, у 2015 році – штрафні бали за порушення правил дорожнього руху, у 2015–2018 роках – позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю як окремий вид стягнення (раніше таке позбавлення розглядалося лише як різновид спеціального права), а також поширено застосування арешту на гауптвахті (який призначається виключно для військовослужбовців). Деякі новації виявилися суперечливими. Зокрема, система штрафних балів для водіїв, запроваджена у 2015 році, не виправдала очікувань та вже у 2020 році була скасована Верховною Радою [8, с. 38]. Постійне розширення переліку стягнень без належної оптимізації породжує проблему ефективності: на думку окремих науковців, дієвими і такими, що повною мірою відповідають принципам дотримання прав людини, є лише деякі стягнення (наприклад, штраф, позбавлення спеціального права, адміністративний арешт, арешт на гауптвахті), тоді як інші заходи або занадто м'які, або викликають сумніви щодо своєї доцільності. Тим не менш, законодавець і наукова спільнота перебувають у постійному пошуку оптимальної системи адміністративних стягнень, яка б забезпечувала як належний захист публічних інтересів, так і дотримання прав людини.

Застосування адміністративних стягнень підпорядковується низці принципів і правил, закріплених у законодавстві. Індивідуалізація покарання – один з важливих принципів: при накладенні стягнення уповноважений орган повинен враховувати характер вчиненого правопорушення, особу правопорушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують чи обтяжують відповідальність тощо. КУпАП прямо зобов'язує враховувати ці фактори, щоб призначене стягнення було справедливим і співмірним правопорушенню [5]. Виняток становлять адміністративні правопорушення, за які законом передбачено безальтернативні санкції, наприклад правопорушення на транспорті, в галузі шляхового господарства і зв'язку, випадки автомати-

зованої фіксації порушень, де постанови про накладення штрафу виносяться без особистої присутності правопорушника і без оцінки його індивідуальних якостей. Проте і в таких випадках закон забезпечує мінімальні гарантії – порушник має право оскаржити постанову у вищестоящий орган (вищестоящий посадовій особі), а також безпосередньо до суду. Натомість у разі несплати штрафу у визначений строк постанову надсилається до виконавчої служби для примусового стягнення (при цьому стягується подвійний розмір штрафу).

Строки притягнення до відповідальності – ще одна особливість адміністративної юрисдикції. Законодавство встановлює короткі терміни, протягом яких може бути накладене стягнення: за загальним правилом не пізніше ніж через два місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні – не пізніше як через два місяці з дня його виявлення (якщо справа не підвідомча суду) або трьох місяців, якщо справу розглядає суд. Для окремих категорій правопорушень передбачені подовжені строки давності: наприклад, адміністративне стягнення за керування транспортним засобом у стані сп'яніння (ст. 130 КУпАП) може бути накладено протягом одного року з дня вчинення правопорушення, за деякі корупційні або пов'язані з корупцією проступки – до двох років з дня вчинення (але не пізніше шести місяців з дня їх виявлення) [5]. Такі стислі строки притягнення покликані забезпечити невідворотність і оперативність покарання, водночас запобігаючи надмірно пізньому покаранню, що втратило превентивний сенс.

До особливостей застосування адміністративних стягнень слід віднести і процедурні гарантії прав учасників провадження. Адміністративно-юрисдикційна діяльність здійснюється на засадах законності, презумпції невинуватості, об'єктивної істини, права особи на захист тощо. Європейською Комісією «За демократію через право» (Венеційська Комісія) у Дослідженні № 711/2013 розкрито сутність презумпції невинуватості. Зокрема там зазначено, що «презумпція безвинності є доконечною в забезпеченні права на справедливе судочинство. Аби пре-

зумпцію безвинності було гарантовано, тягар доведення вини має бути покладено на сторону звинувачення» [9, с. 37]. Дане положення знайшло своє відображення у Рішенні Великої палати Конституційного Суду України у справі № 1-135/2018(5846/17) від 26 лютого 2019 року № 1-р/2019, де вказано: «презумпція невинуватості особи передбачає, що обов'язок доведення вини особи покладається на державу» [10]. Окрім того уповноважені органи зобов'язані роз'яснювати особі, яка притягається до відповідальності, її права (право давати пояснення, подавати докази, оскаржувати рішення, право на правову допомогу, тощо) і забезпечувати можливість їх реалізації. Важливо, щоб при розгляді справ та накладенні стягнень суворо дотримувалися встановлені процедури, оскільки порушення процедури може стати підставою для скасування постанови про адміністративне правопорушення. На практиці нерідко виявляються проблеми, пов'язані з прогалинами та колізіями в правовому регулюванні процедури. Приміром, п. 8 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію» визначає, що у випадках, визначених законом, поліція здійснює провадження у справах про адміністративні правопорушення, приймає рішення про застосування адміністративних стягнень та забезпечує їх виконання [11], але конкретного переліку таких випадків і механізму надання повноважень поліцейським законом прямо не прописано. Лише положення КУпАП вказують, що від імені органів Національної поліції право розглядати справи мають поліцейські зі спеціальними званнями, однак хто саме уповноважений – визначається відомчо. Це створює певні труднощі у практиці, оскільки потребує чіткого врегулювання на рівні підзаконних актів, аби рішення поліцейських про накладення стягнень були легітимними і не піддавалися сумніву. Іншим прикладом законодавчої неузгодженості є введення нового виду стягнення – суспільно корисних робіт (для неплатників аліментів) – без належного узгодження норм Загальної і Особливої частин КУпАП. У результаті на початку його існування виникла ситуація, коли це покарання де-факто не могло бути реалізовано, доки

законодавець не усунув протиріччя між загальними положеннями та санкціями конкретних статей.

Наразі в Україні триває активна робота з оновлення законодавства про адміністративну відповідальність. Розроблено новий проєкт Кодексу України про адміністративні проступки, покликаний замінити застарілий КУпАП і врахувати сучасні реалії та європейські стандарти [12, с. 210]. Експерти відзначають, що в цьому проєкті суттєво оптимізовано систему стягнень: попередження та штраф пропонуються як основні види адміністративних стягнень, натомість такі заходи, як позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, громадські роботи, короткостроковий арешт тощо, передбачені скоріше як додаткові або такі, що потребують особливого порядку призначення. Зокрема, проєкт вводить спеціальну процедуру накладення стягнень у вигляді громадських робіт, адміністративного арешту на короткий строк та позбавлення права займати певні посади – ймовірно, для забезпечення судового контролю за найбільш суворими санкціями [13, с. 205]. Крім того, пропонується модернізувати підходи до накладення штрафів: проєкт Кодексу диференціює штрафи за категоріями залежно від тяжкості проступку і суб'єкта (фізична чи юридична особа) та прив'язує розмір штрафних санкцій до показників, актуальних в економічних умовах (наприклад, базовою одиницею може стати частина мінімальної заробітної плати замість застарілого неоподаткованого мінімуму) [13, с. 206]. Очікується, що новий

кодекс спростить і осучаснить процедури притягнення до адміністративної відповідальності, усуне наявні колізії та прогалини, а також посилить захист прав учасників провадження.

Таким чином, адміністративно-юрисдикційна діяльність щодо застосування адміністративних стягнень характеризується комплексом особливостей нормативного і практичного характеру. Актуальність дослідження адміністративних стягнень та їх видів полягає у прагненні більш успішної боротьби з правопорушеннями, адже вони є важливим інструментом забезпечення публічного правопорядку. Проте ефективність їх застосування залежить від чіткості законодавства та дотримання процедурних гарантій. На підставі проведеного аналізу можна зробити висновок про необхідність подальшого вдосконалення системи адміністративних стягнень та механізмів їх накладення. Актуальними залишаються завдання гармонізації нормативних актів, усунення законодавчих колізій і прогалин, вироблення єдиних підходів для всіх уповноважених органів. Впровадження нового кодифікованого нормативно-правового акта про адміністративні проступки має забезпечити оновлення цієї сфери, зокрема оптимізацію видів стягнень та процедур їх призначення. Очікується, що такі кроки підвищать ефективність адміністративно-юрисдикційної діяльності, сприятимуть неухильному додержанню прав і законних інтересів громадян у процесі притягнення до відповідальності, а також зміцнять превентивний та виховний вплив адміністративних стягнень у боротьбі з правопорушеннями.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Шестак Л. В., Шульженко А. О. До питання про сутність понять «адміністративне стягнення» та «адміністративна санкція». *Юридичний науковий електронний журнал*. № 9/2021. С. 194–197.
2. Дідик Н. І., Гранківський Р. Г., Проблематика застосування окремих видів адміністративних стягнень. *Інформаційний бюлетень з проблем діяльності підрозділів Національної поліції* / гол. ред. О. М. Балинська. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. С. 68–75.
3. Крисюк Ю. П. Особливості застосування понять адміністративна юрисдикція та адміністративно-юрисдикційна діяльність. *Історико-правовий часопис*. 2023. Т. 20, № 1. С. 52–56. <https://doi.org/10.32782/2409-4544/2023-1/6>
4. Безпалова О. І. Поняття, зміст та особливості адміністративно-юрисдикційної діяльності поліції. *Police activity in Ukraine and European countries: modern standards*

and unification options: collective monograph. Riga: Baltija Publishing, 2021. P. 1–31. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-185-5-1>.

5. Кодекс України про адміністративні правопорушення (статті 1 – 212-24). *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> (дата звернення: 18.12.2025).

6. Митний кодекс України. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17/conv#n3706> (дата звернення: 18.12.2025).

7. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3773-17#Text> (дата звернення: 21.12.2025).

8. Доненко В. В. Адміністративні стягнення в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху: реалії та перспективи сучасної доктрини. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування*. 2021. № 2. С. 35–39.

9. Європейська Комісія «За демократію через право» (Венеційська Комісія) Мірило правовладдя. Коментар. Глосарій. Дослідження №711/2013. Страсбург, 18 березня 2016 року. 170 с. URL: [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdf=CDL-AD\(2016\)007-ukr](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdf=CDL-AD(2016)007-ukr) (дата звернення: 20.12.2025).

10. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 59 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 368-2 Кримінального кодексу України. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v001p710-19#Text> (дата звернення: 21.12.2025).

11. Про Національну поліцію. *Офіційний вебпортал парламенту України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 21.12.2025).

12. Проект Кодексу про адміністративні проступки № 11386 від 28.06.2024. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/44507> (дата звернення: 15.12.2025).

13. Тернушак М. М., Білоус В. Т., Адміністративні стягнення: правова характеристика, порядок та строки накладення. *Ірпінський юридичний часопис: науковий журнал*. 2024. Вип. 2 (15). С. 203–212.

REFERENCES:

1. Shestak, L. V., & Shulzhenko, A. O. (2021). Do pytannia pro sutnist poniat «administratyvne stiahnennia» ta «administratyvna sanktsiia» [On the essence of the concepts “administrative penalty” and “administrative sanction”]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*, (9), 194–197. [in Ukrainian].

2. Didyk, N. I., & Hrankivskyi, R. H. (2021). Problematyka zastosuvannia okremykh vydiv administratyvnykh stiahnen [Issues of application of certain types of administrative penalties]. In O. M. Balynska (Ed.), *Informatsiyni biuleten z problem diialnosti pidrozdiliv Natsionalnoi politsii* (pp. 68–75). Lviv State University of Internal Affairs. [in Ukrainian].

3. Krysiuk, Y. P. (2023). Osoblyvosti zastosuvannia poniat administratyvna yurysdyktsiia ta administratyvno-yurysdyktsiina diialnist [Features of application of the concepts of administrative jurisdiction and administrative-jurisdictional activity]. *Istoryko-pravovyi chasopys*, 20(1), 52–56. <https://doi.org/10.32782/2409-4544/2023-1/6> [in Ukrainian].

4. Bezpalova, O. I. (2021). The concept, content and features of administrative-jurisdictional activity of the police. In *Police activity in Ukraine and European countries: Modern standards and unification options* (pp. 1–31). Baltija Publishing. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-185-5-1> [in Ukrainian].

5. Verkhovna Rada of Ukraine. (n.d.). Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia (statti 1–212-24) [Code of Ukraine on Administrative Offenses]. Retrieved December 18, 2025, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> [in Ukrainian].

6. Verkhovna Rada of Ukraine. (n.d.). Mytnyi kodeks Ukrainy [Customs Code of Ukraine]. Retrieved December 18, 2025, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17/conv#n3706> [in Ukrainian].

7. Verkhovna Rada of Ukraine. (n.d.). Pro pravovyi status inozemtsiv ta osib bez hromadianstva [On the legal status of foreigners and stateless persons]. Retrieved December 21, 2025, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3773-17#Text> [in Ukrainian].

8. Donenko, V. V. (2021). Administratyvni stiahnennia v sferi zabezpechennia bezpeky dorozhnogo rukhu: realii ta perspektyvy suchasnoi doktryny [Administrative penalties in the field of road safety: realities and prospects of modern doctrine]. Problemy suchasnykh transformatsii. Seria: pravo, publichne upravlinnia ta administruvannia, (2), 35–39. [in Ukrainian].

9. European Commission for Democracy through Law (Venice Commission). (2016). Rule of law checklist. Commentary. Glossary (Study No. 711/2013). Retrieved December 20, 2025, from [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2016\)007-ukr](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2016)007-ukr) [in Ukrainian].

10. Constitutional Court of Ukraine. (2019). Rishennia u spravi shchodo konstytutsiinosti statti 368-2 Kryminalnogo kodeksu Ukrainy [Decision in the case on the constitutionality of Article 368-2 of the Criminal Code of Ukraine]. Retrieved December 21, 2025, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v001p710-19#Text> [in Ukrainian].

11. Verkhovna Rada of Ukraine. (n.d.). Pro Natsionalnu politsiiu [On the National Police]. Retrieved December 21, 2025, from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> [in Ukrainian].

12. Verkhovna Rada of Ukraine. (2024). Proiekt Kodeksu pro administratyvni prostupky No. 11386 vid 28.06.2024 [Draft Code on Administrative Misdemeanors]. Retrieved December 15, 2025, from <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/44507> [in Ukrainian].

13. Ternushchak, M. M., & Bilous, V. T. (2024). Administratyvni stiahnennia: pravova kharakterystyka, poriadok ta stroky nakladennia [Administrative penalties: legal characteristics, procedure and terms of imposition]. Iripinskyi yurydychnyi chasopys, (2/15), 203–212. [in Ukrainian].

Creative Commons Attribution 4.0
International (CC BY 4.0)

Дата надходження статті: 15.11.2025

Дата прийняття статті: 02.12.2025

Опубліковано: 26.12.2025